

כניסת השבת – 18.32
יציאת השבת – 19.40
רבנו תם (גז דקות) 6- 20.1
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.30 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)

שבת קודש 14.30-15.30 שיעור – מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
דרשת שבת הגדול בשעה 16.00
בביהכ"נ 'צצה ישראל' (מנחה ב15.30)
קראו את הפסוק!

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פנתי הכנסת 'פית יוסף' ואפסתי אחי' בעצת אולגה
יחנן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה 11 - גיליון 428
פרשת ויקרא
הכנה לליל הסדר תשפ"ה

לפיכח!!! אל תעז את עצמך לל... רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם...

מדוע הרשע שואל את שאלתו? והלא הוא יושב בליל הסדר אוכל לשובע מטעמים, שותה יין וכל טוב... ולכאורה היה לו לשאול את שאלתו ביום כיפור כשהיה שרוי בתענית?

אומר הרב בידרמן שליט"א: הרשע שואל את שאלתו ביחס לעבודות הקשות אותן ראה בביתו כהכנה לפסח והוא שואל כי כאב לו לראות את אמו כשהיא מקטרת על 'קושי השעבוד' ועוד... ולכן דווקא כאן בליל הסדר הוא עומד ומקשה 'מה העבודה הזאת לכם?'

אחים יקרים! כאשר אנחנו מתלוננים על קושי ההכנות לחג, אנחנו עלולים להמאיס חלילה את טעם המצוות על ילדינו. ולכן חובה עלינו להביע שמחה רבה תוך כדי ההכנות לחג ולא צער חלילה כי הדבר בנפש ילדינו.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד לאמור (א', א')

מדוע האות א' של המילה 'ויקרא' קטנה?
אומר ר' משה לייב מסאסוב זיע"א (שמעתי מהרה"צ אלימלך בידרמן שליט"א): טבע האדם הוא לייחס לקב"ה דברים גדולים שקורים לו, כגון הצלה מתאונה ח"ו או כל דבר החורג מהטבע... ואולם צריך לדעת שכל דבר שקורה לאדם ולו הקטן והטבעי ביותר, הכל מונהג בהשגחה פרטית, כל מה שעובר עליך, האוכל שאתה אוכל, העובדה שאתה כותב, חושב, נושם הכל מכוחו של הבורא יתברך... וכמו שאמר הבעל שם טוב שאפילו עלה שנפל ברוח זה בהשגחה פרטית וכמו המעשה בתלמידו שייצאו ובדקו וראו, שהעלה שנפל מהעץ כיסה תולעת והסתיר אותה מהשמש הקופחת...

אומר הרבי מסאסוב לכן הא' של 'ויקרא' קטנה וכאילו נכתב 'ויקר' להורות לנו שכל מה שקורה לנו זה 'וידבר ה' אליו' הכל זה דיבורים של ה' יתברך אלינו. מתוק מדבש!

ובעניין זה חידוש נפלא לליל הסדר

ידוע שאת המרור בליל הסדר אנו אוכלים בלא הסבה, שכן יהודי במרור ובייסורים לא יכול להסב. אז מדוע באכילת הכורך, ששם אנו אוכלים גם כן מרור (עם מצה) אנו מסבים? מתרץ ה'תפארת שלמה': המצה נקראת 'נהמא דמהימנותא' - 'לחם האמונה'. כשהיה כורך את הייסורים שלו באמונה שהכל מאת ה' והכל לטובה, אזי הוא יכול להסב גם בתוך הייסורים... מתוק מדבש!

ואם מנחת מרחשת קרבנך סולת בשמן תיעשה: והבאת

את המנחה אשר יעשה מאלה לה' (ב', ז'-ח')

מסביר רבנו יעקב אבוחצירא זיע"א בספרו 'פיתוחי חותם': ידוע שהתפילה מכונה בשם 'מנחה' (משאת כפי מנחת ערב)

ולכן בתפילה צריך האדם: א. להוציא את המילים בשפתיו ולא בליבו. ב. לסלק ממוחו מחשבות זרות. ג. לא לעשות את התפילה קבע (משא) אלא רחמים ותחנונים לפני ה'. ואם אכן כך יעשה חזקה עליו שתפילתו תתקבל לפני ה'. רמז לדבר אומר ה'אביר יעקב' בפסוק הנ"ל: 'ואם מנחת (התפילה שנקראת מנחה) מרחשת (לבטא בשפתיים) קרבנך, סולת (נקיה מפסולת= המחשבות הזרות) בשמן (חלקה כשמן ולא כמשא) תיעשה. ואם כך תתפלל אז 'והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה (תפילה כזו) לה'...'! תפילתך תגיע עד כיסא הכבוד. מתוק מדבש!

ובצייון תפילה מילתא דקדוהא:

אחד נכנס בטעות לבית כנסת רפורמי וראה על כותל המזרח שלט גדול המכריז 'ותלמוד תורה כנדב כולל' מי? הוא לא היה אלא 'מה אכס ותלמוד תורה?' ענו לו: 'אצלנו קוראים את השלש כחו באנצ'ית אנא ד'אמין 'כולל כנדב תורה ותלמוד' *****

שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה...

השאלה הראשונה שישאלו כל יהודי אחרי פטירתו היא מה היית בעולם הזה חמץ או מצה? האם החמצת את חיך (חמץ) או שמיצית אותם (מצה)? וזהו שנאמר שבכל הלילות אנו לעיתים מחמיצים אותם (חמץ) ופעמים שאנו ממצים אותם (מצה), אבל 'הלילה הזה (ליל הסדר) כולו מצה' - כולו מיצוי של מצוות ואמונה. ולכן חובה עלינו ללמד את השבוע הקרוב להתכונן קראו בהכנת רציונות ודברי חזקו כדי ללמד את סולת ה'לילה הזה לחיזוק ילדינו באמונה *****

חכם מה הוא אומר מה העדות והחוקים אשר ציוה ה' א-

לוקינו אתכם אף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין

מסטריו אחר הפסח אפיקומן...

ויש לשאול: א. מדוע נאמר 'כהלכות הפסח' היה צריך לומר 'בהלכות הפסח'? ב. מדוע לומר לו דווקא את ההלכה שאסור לאכול אחרי אכילת האפיקומן? ושמעתי הסבר מתוק (לא הובא המקור): הסיבה שאין לאכול לאחר האפיקומן היא כדי שאדם ירדם עם טעם המצה בפיו (ובזמן המקדש שירדם עם טעם קרבן פסח בפיו). לפי זה בעל ההגדה נותן לעורך הסדר 'הוראות ביצוע' ואומר לו 'אם הבן שלך הגיע לשולחן הסדר ורוצה לשמוע (בבחינת חכם) אזי 'אף אתה אמור לו' ספר לו את סיפור יציאת מצרים באופן כזה מוחשי שזה יהיה 'כהלכות הפסח' ואיזו הלכה? 'ש'אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן' דהיינו שהבן ילך לישון עם טעם של סיפור יציאת מצרים והטעם הזה יישאר לו כל חייו. מתוק מדבש!

וזה שאינו יודע לשאול את פתח לו שנאמר והגדת לבנך...

מדוע נאמר את בלשון נקבה ולא אתה?
הסביר הגאון ר' יהודה צדקה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף:
מובא בחז"ל: 'עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו הנשים ואחד כל העולם כולו'. אומר בעל ההגדה גם אם אתה 'שתקן' מטבעך כל השנה זה בסדר, אבל בליל הסדר תהיה 'דברן' כמו אישה ותרבה בדיבורים לילדיך על ניסי יציאת מצרים ולכן נאמר 'את פתח לו' בלשון נקבה. וכמו שאמר משהו בליל הסדר צריך לעבור מכפר סבא לרמת (ה)גן. *מתוק העצם!*

'ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך'...

באמירה הזו כולנו צריכים לרקוד משמחה, מדוע?

אם היה נופל ליהודי ארנק עם 20 ₪ לתוך משאית מלאה בזבל האם הוא היה נכנס להוציא, סביר להניח שלא. ואם היה בארנק 10,000 ₪? מן הסתם הוא היה נכנס. ואם זה היה נופל לרוטשילד? כנראה שהוא לא היה נכנס. ואם לרוטשילד היה נופל מיליון דולר? אפילו הוא היה נכנס. ואם זה נפל למלך הוא לא היה נכנס כי כסף לא חסר לו. ושאלה אחרונה: מתי גם המלך היה נכנס? התשובה היא: אם הבן שלו היה טובע בזבל הוא היה נכנס בעצמו להוציא אותו.

ומה כתוב בתורה? 'ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה...' הקב"ה ירד בעצמו ונכנס לתוך הג'יפה של טומאת מצרים כדי להוציא את בניו אהוביו לחירות עולם, כמו שנאמר 'ועברתי בארץ מצרים' אני ולא מלאך...
ומה זה אומר? שאנחנו הבנים של הא-לוקים הגדול הזה שהיה מוכן להתלכלך כביכול כדי לגאול אותנו.
נו! איך אפשר שלא לרקוד משמחה רק מהידיעה הזו?

מתוק העצם!

זכר למקדש כהלל הזקן שהיה כורכן ואוכלן לקיים מה

שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו

מדוע מזכירים דווקא את הלל?
הסביר ר' בנימין קלוגר זצ"ל: הקדמה: מובא בגמרא (ברכות ס', ע"א) 'מעשה בהלל שהיה בא בדרך ושמע קול צווחה אמר מובטח אני שאין זה בתוך ביתי...' ויש לשאול: מנין היה להלל הביטחון המלא שזה לא מביתו? וכי הוא מחוסן מאסונות ח"ו?
התשובה: הלל אמר לתלמידיו: אין לי ביטחון שהצרה היא לא בביתי, אבל דבר אחד ברור לי, אני חינכתי את בני ביתי לברך על הרעה כשם שמברכים על הטובה בלי לצווח. וממילא אם יש קול צווחה זה בוודאי לא מהבית שלי. וזהו עניין כריכת המרור שהוא סמל הייסורים, במצה שהיא סמל האמונה בקב"ה. וע"י כך ניתן להודות לה' גם על הייסורים, ולכן הזכר הלל כי הוא היה זה שהוכיח זאת.

ובעניין זה סיפר הרב אלימלך בידרמן על יהודי מארצות

הברית שקם וראה שגנבים פרצו לו לבית ועשו בלאגן נוראי, במבט ראשון זה היה מזעזע ומאוד ומצער, אבל לאחר כמה דקות הוא החל רוקד משמחה ובני הבית

לא הבינו למה?

ואז הוא מספר: הדבר הראשון שחששתי כשראיתי את הבלאגן, הוא שגנבו לי מעטפה שבה היה ארבעים אלף דולר!!! מיד ניגשתי למגירה וראיתי שהגנבים פשוט לא נגעו בה בכלל!

אז נכון - הם עשו בלאגן וגנבו חפצים, אבל השמחה שלי הייתה לראות מה הם השאירו לי!

והנמשל נפלא: בכל דבר לא טוב הנטייה שלנו היא להצטער ולבכות, אבל כשנאמין שהכל מאת ה' והכל לטובה, וכשנראה מה נשאר לנו וכמה זה שווה? הרי בכל זאת אנחנו חיים ובריאים (וזה שווה הרבה יותר מארבעים אלף דולר) אז בוודאי שנקבל את זה אחרת לגמרי. *מתוק העצם!*

אחד מי יודע? אחד א-לוקינו שבשמים ובארץ...

מדוע שרים בסיום הסדר את הפיוט 'אחד מי יודע'?

תירוץ ראשון: ניתן להסביר ע"פ דברי המהר"ל זיע"א על הנאמר בהגדה 'בכל דור ודור חייב אדם לראות (ה"א להראות) את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים' והסביר המהר"ל שכל מהלך ליל פסח רומז על המספר 'אחד' הממחיש את אחדותו של הקב"ה (וזה הסיבה שמשה ואהרון לא מוזכרים בהגדה) ולכן אנו מדגישים 'ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך...' וכמו כן אנו מצווים לקחת שם אחד, בן שנה אחת, לאוכלו בבית אחד, ואפילו לא לשבור בו עצם כי אם תשבור כבר יש שנים ועוד...

לפי זה בסוף ליל הסדר אנו עושים לעצמנו ולמסובים מבחן האם ערכנו את ליל הסדר כראוי? ושואלים 'אחד מי יודע?' דהיינו מה עולה לכם בראש כשאומרים לכם אחד? והתשובה חוזרת ונשנית 'אחד' זה רק א-לוקינו שבשמים ובארץ'. *מתוק העצם!*

וּפְצוּיִן לְרֵאוֹת מִלֵּיל מִלְחַמַּת דְּבַרְיָחֻמָּא

*אנא אחת הצירה לפת עפה כי היא יותר מיד' עזות
ומוצאת מול המראה. אנתה הי'דפה: 'אנא, כתוב כהדפה
'כח' דור ודור חייב אדם לראות את מלך'...*

תירוץ נוסף הביא הרבי מבעלזא זיע"א: בדרך כלל עשיר לא אוהב להראות מה יש לו, אבל כאשר הוא שותה יין אז בעל כורחו הוא פולט ומספר כמה אוצרות יש לו. כך גם אנחנו, אחרי ששתינו ארבע כוסות אנו מספרים מה הם האוצרות והנכסים שלנו - שני לוחות הברית, שלושה אבות, ארבע אימהות, חמשה חומשי תורה, ששה סדרי משנה... אבל האוצר הכי יקר שלנו הוא שיש לנו 'אחד' - א-לוקינו שבשמים ובארץ'

אחים יקרים! האוצר היקר ביותר שלנו הם הבנים והבנות

שה' הפקיד בידני ועליהם אומר בעל ההגדה 'ועמלינו - אלו הבנים' (והבנות). יהי רצון שנזכה לראות את כל הבנים והבנות יוצאים הפסח הזה ממצרים שלהם, מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולת עולם, אמנ! *מתוק העצם!*

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
מור' חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
מיומן טפירו בן מוזל טוב ז"ל / החייל חזקיהו גיא בן חנה הי"ד
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת עם ישראל: בשמת בת נורית - רפ"ש / החייל הפצוע יוחאי
יהודה בן סיגל חוה - רפ"ש / מכלוף מיכאל בן לואיז רפ"ש / דקל מלכה
- להצלחה / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אורי ישראל - רפ"ש / אהרון בן
מסעודה - רפ"ש